

Nejen zemědělci

Příběh naší rodiny

Neumím se vžít do života statkáře, který přišel o vše, ale mohu vám osvětlit situaci naší rodiny.

Věřím, že pocity lidí, kteří přišli o to, co pro ně v životě znamenalo mnoho, byly stejné. Dle vyprávění své rodiny vím, že na jaře roku 1959 skončil soukromý sektor. Na základě toho LIDOVÁ TECHNICKÁ ZÁBAVA spadla pod Park kultury a oddechu, pod ním tito provozovatelé LTZ byli zaměstnání.

Tato organizace písemně vyzvala všechny „světské“, aby své atrakce postavili s tím, že musí udělat odhad. PKO jim na základě tohoto odhadu měl vyplácet nájem a mohli by své atrakce nadále provozovat. Za pár měsíců se vše změnilo. Vyžádali si nový odhad, který PKO umožnil vyvlastnit veškeré atrakce, které si má rodina postavila svépomocí. Na tehdejší dobu byl lunapark mého prapradědečka rozsáhlý. Měl 15 atrakcí.

Takže má rodina musela postavit celý lunapark, připravit k provozu na místě určeném PKO. A pak jít a od všeho odevzdat klíče. Nezbylo jim vůbec nic, vyvlastnili jim i maringotku, traktory, kterými vše převáželi. To vše bylo v době, kdy světští lidé neměli domy, bydleli celoročně v obytných maringotkách. Měli pouze domovské obce, pod které spadali a ve kterých zimovali. Můj prapradědeček byl nucen podat žalobu a žádat o navrácení alespoň obytné maringotky. Po rozhodnutí soudu jim bylo toto zázemí vráceno. Takže jediné, co mé rodině zůstalo, byla obytná maringotka a prázdné ruce. Prapradědečkovi bylo nabídnuto zaměstnání pod PKO, kde mohl obsluhovat své vyvlastněné atrakce, veškerou tržbu musel odvádět a z těchto odvodů mu byl vypočítán plat. Jestli se této částce, co dostal, vůbec tak dá říkat. Aby uživil rodinu, souhlasil. Dokončil sezónu, což bylo pár měsíců, a od PKO odešel.

Za pomoci své rozvětvené rodiny si postavil jiné atrakce, vybudoval postupně jiný lunapark. V podstatě začínal od nuly. Byl to ale člověk, který se žádné práce nebál. Svou pílí zabezpečil své děti a rodinu. A opět se postavil na nohy.

Z vyprávění vím, že tyto roky byly pro všechny moc těžké. Má teta, která zemřela v roce 2019, byla dcera mého prapradědečka, která nám vše vyprávěla. I po těch dlouhých letech, co si se svými rodiči a pěti sourozenci tímto prošli, velice plakala. A i nám, po vžití se do této situace stékali slzy po tváři.